

Ilija – broj dva

Proročke značajke

Jeff Pippenger

2023-09-27

U prethodnom članku prepoznali smo Iliju kao simbol. U skladu s pravilima Williama Millera, „simboli” mogu imati više od jednoga značenja. Stoga Ilija kao simbol može također predstavljati jedan dio dvostrukoga simbola Ilije i Mojsija. Dvostruki simbol Ilije i Mojsija proteže se kroz cijelu knjigu Otkrivenja, a biti nesiguran u pogledu onoga što taj dvostruki simbol predstavlja znači biti nesiguran u pogledu poruke u knjizi Otkrivenja koja se otpećuje neposredno prije završetka vremena milosti. Iz toga razloga sada ćemo se posebno osvrnuti na određene proročke značajke koje se poistovjećuju sa simbolom Ilije.

Imamo tri glavna svjedoka da utvrdimo ta proročka obilježja. Ti su svjedoci prorok Ilija, Ivan Krstitelj i William Miller, koje nadahnuće označuje kao međusobno zamjenjive simbole.

“Tisuće su bile navedene da prigrle istinu koju je propovijedao William Miller, a sluge Božje bile su podignute u duhu i sili Ilijinoj da objavljuju poruku. Poput Ivana, Isusova preteče, oni koji su propovijedali ovu svečanu poruku osjećali su se primoranim položiti sjekiru na korijen stabla i pozvati ljude da donesu rod dostojan pokajanja. Njihovo je svjedočanstvo bilo takvo da probudi i snažno djeluje na crkve te očituje njihov pravi karakter. I dok se razlijevalo svečano upozorenje da se bježi od gnjeva koji dolazi, mnogi koji su bili sjedinjeni s crkvama primili su poruku iscjeljenja; uvidjeli su svoja otpadaња, i s gorkim suzama pokajanja i dubokom duševnom tjeskobom ponizili su se pred Bogom. A kako je Duh Božji počivao na njima, pomagali su razglašavati poklik: ‘Bojte se Boga i podajte Mu slavu, jer je došao čas Njegova suda.’” Early Writings, 233.

Iliji, Ivanu Krstitelju i Milleru bio je dan poseban duh koji je vodio i određivao njihovo djelo. Njihovo je svjedočanstvo bilo „sračunato da probudi i snažno djeluje na crkve te očituje” „pravi karakter” tih crkava. Bilo da je to bilo u vrijeme Ahaba, Ivana Krstitelja ili Williama Millera, crkve kojima su se obraćali sve su posjedovale laodicejsku sljepoću tako duboku i tamnu da je poruka morala biti izravna poput polaganja „sjekire na korijen stabla”. Ona je uključivala objavu završetka vremena milosti, što je u slučaju Ivana Krstitelja bilo upozorenje o „gnjevu” koji je „imao doći”. Millerova poruka proglašavanja „Bojte se Boga i podajte Mu slavu; jer dođe čas Njegova suda”, također je bila upozorenje o gnjevu koji dolazi.

„Ivanov se glas uzdigao poput trube. Njegovo je poslanje bilo: ‘Objavi narodu mojemu prijestup njihov i domu Jakovljevu grijehе njihove’ (Izaija 58,1). Nije stekao nikakvu ljudsku učenost. Bog i priroda bili su njegovi učitelji. Ali bio je potreban netko tko će pripremiti put pred Kristom, dovoljno smion da se njegov glas čuje poput glasova proroka iz davnine, pozivajući izopačeni narod na pokajanje.” Selected Messages, knjiga 2, 148.

Ilija je zapovjedio da njegov naraštaj toga dana izabere hoće li služiti Bogu ili Baalu, a taj naraštaj nije odgovorio ni riječju, što je jednako izboru Baala.

„Nikada nije bilo veće potrebe za vjernim opomenama i ukorima te za prisnim, izravnim postupanjem nego upravo u ovo vrijeme. Sotona je sišao s velikom silom, znajući da mu je vrijeme kratko. On preplavljuje svijet ugodnim bajkama, a Božji narod voli da mu se govore ugodne stvari. Grijeh i bezakonje ne mrze se. Pokazano mi je da Božji narod mora uložiti čvršće, odlučnije napore kako bi potisnuo nadolazeću tamu. Potreban je sada, više nego ikada prije, bliski rad Duha Božjega. Tromost se mora stresti sa sebe. Moramo se probuditi iz obamrlosti koja će se pokazati našim uništenjem ako joj se ne odupremo. Sotona ima moćan, vladajući utjecaj na umove. Propovjednici i narod u opasnosti su da se nađu na strani sila tame. Sada ne postoji takvo što kao neutralan položaj. Svi smo ili odlučno za pravo ili odlučno uz zlo. Krist je rekao: ‘Tko nije sa mnom, protiv mene je; i tko sa mnom ne sabire, rasipa.’“
Testimonies, sv. 3, 327.

Ivan je „izopačeni narod” svojega vremena nazvao „porodom gujinjim”. Mileriti su na koncu izopačeni narod svojega vremena prepoznali kao kćeri Babilona. Bilo da je riječ o Iliji, Ivanu ili Milleru, nijedan od njih trojice nije bio teolog. Svi su bili pozvani iz običnih životnih prilika.

„Istina kakva je u Isusu”, kako ju je On naviještao dok je bio obavijen oblaku nalik jastuku, jest sigurnost i istina u ovo naše doba, i jednako će sigurno obnoviti um onoga koji je prima kao što je obnavljala umove u prošlosti. Krist je izjavio: „Ako ne slušaju Mojsija i Proroke, neće se dati uvjeriti ni ako tko ustane od mrtvih.” (Luka 16,31).

Kao narod, moramo pripremiti put Gospodinu, pod vrhovnim vodstvom Duha Svetoga, za širenje evanđelja u njegovoj čistoći. Rijeka žive vode treba se produbljivati i širiti na svojem toku. Na svim poljima, blizu i daleko, ljudi će biti pozvani od pluga i od uobičajenijih trgovačkih zanimanja koja uvelike zaokupljaju um te će biti poučeni u zajedništvu s ljudima koji imaju iskustvo — ljudima koji razumiju istinu. Po najčudesnijem Božjem djelovanju, gore teškoća bit će uklonjene i bačene u more. Radimo kao oni koji su iskusili silu istine kakva je u Isusu.

„U ovom će razdoblju uslijediti niz događaja koji će otkriti da je Bog gospodar prilika. Istina će se naviještati jasnim, nedvosmislenim jezikom. Oni koji propovijedaju istinu nastojat će potvrditi istinu urednim životom i pobožnim vladanjem. I čineći to, postat će silni u zastupanju istine i u davanju njezine pouzdane primjene koju joj je Bog dao.

„Kada se ljudi, koji su spoznali i poučavali istinu, odvrte k ljudskom razumijevanju te zavednim umovima dijele vlastito jelo bajki, krajnje je vrijeme da oni koji su nekoć bili radnici u evanđeoskom djelu, ali su bili odvučeni u upravljanje restoranima, trgovinama hrane i drugim komercijalnim granama rada, stanu u red, marljivo proučavaju svoje Biblije i, s riječju Božjom u ruci, dijele biblijsku istinu, duhovnu hranu, u suradnji s nebeskim anđelima. Ovo djelo sada glasno poziva na radnike božanskog postavljenja. Svemoć će tada reći gorama teškoća: Ukloni se i baci u more.” Paulson Collection, 73, 74.

Ilija, Ivan i Miller bili su, te stoga predstavljaju, ljude koji su pozvani iz „običnijih” „zvanja”, jer se „ljudi” koji su prije poučavali istinu naposljetku „okreću ljudskom razumijevanju i zavedenim umovima odmjeraću vlastito jelo basna”. Obični ljudi koji su pozvani izložit će „sigurnu primjenu” biblijskog proroštva onako kako ju je „Bog dao”. Dvaput je, u tom odlomku, sestra White poistovjetila „gore” s „gorama poteškoća”. Djelo tih ljudi obuhvaćalo je obaranje „svake gore”. Djelo koje su izvršili obični ljudi pozvani od pluga skromnih okolnosti predstavlja djelo prepoznavanja ispravne biblijske metodologije nasuprot jelima ljudskih basna koja dijele teolozi toga vremena.

„Djelo Ivana Krstitelja, i djelo onih koji u posljednje dane izlaze u duhu i sili Ilijinoj kako bi probudili narod iz njegove ravnodušnosti, u mnogim su pogledima isto. Njegovo je djelo pralik djela koje se mora izvršiti u ovom vremenu. Krist treba doći po drugi put da sudi svijetu u pravednosti. Božji vjesnici koji nose posljednju poruku upozorenja što se ima dati svijetu trebaju pripremiti put za Kristov drugi dolazak, kao što je Ivan pripremio put za njegov prvi dolazak. U tom pripremnom djelu, ‘svaka će se dolina uzvisiti, i svaka će se gora i brežuljak sniziti; i krivine će se izravnati, i hrapava mjesta postati ravna’, jer se povijest treba ponoviti, i još jednom će se ‘otkriti slava Gospodnja, i vidjet će je svako tijelo zajedno; jer su usta Gospodnja govorila.’” Southern Watchman, 21. ožujka 1905.

Obilježja trojice reformatora koja je Izaija prepoznao jesu da će se svaka dolina uzvisiti, svaka gora sniziti, krivudavo će se izravnati, a neravna mjesta postati ravna. Put Gospodnji koji se priprema uzvisivanjem dolina, snižavanjem gora te izravnavanjem krivudavoga i poravnavanjem neravnih mjesta jesu staze drevne.

Glas onoga koji viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnajte u pustoši cestu Bogu našem. Svaka dolina neka se uzvisi, i svaka gora i hum neka se snizi; što je krivo neka se izravna, i hrapava mjesta neka postanu ravna. I otkrit će se slava Gospodnja, i svako će je tijelo zajedno vidjeti, jer su usta Gospodnja to rekla. Izaija 40:3–5.

Kad su cjepidlačni Židovi upitali Ivana Krstitelja je li on Ilija koji ima doći, odgovorio je da nije, ali se potom poistovjetio s odlomkom iz Izaije.

A ovo je svjedočanstvo Ivanovo, kad su Židovi poslali iz Jeruzalema svećenike i levite da ga upitaju: Tko si ti? I priznao je, i nije zanijekao; nego je priznao: Ja nisam Krist. I upitaše ga: Što dakle? Jesi li ti Ilija? I reče: Nisam. Jesi li ti onaj prorok? I odgovori: Ne. Tada mu rekoše: Tko si, da možemo dati odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi? Reče: Ja sam glas jednoga koji viče u pustinji: Poravnajte put Gospodnji, kao što reče prorok Izaija. Ivan 1:19–23.

Priprava »puta Gospodnjega« prepoznaje metodologiju koju su anđeli vodili Millera da razumije i primijeni kako bi pripremio biblijsko razumijevanje »puta« kojim su ljudi trebali hoditi. Svaka je »gora« trebala biti snižena, jer gore u biblijskom proročanstvu predstavljaju istine koje se na prvi pogled doimaju odviše teškima za razumjeti. Da bi se razumjela slavna sveta gora iz Daniela, jedanaesto poglavlje, redak četrdeset pet, koju kralj sjevera nastoji osvojiti, najprije se mora prepoznati doslovna slavna sveta gora u Jeruzalemu, koja proročki određuje duhovnu slavnu svetu

goru. Da bi se objasnila gora koja je označena kao Armagedon, što znači gora Megidska, valja poći k doslovnom Megidu. Proročke teškoće koje su prikazane kao teške uklanjaju se kada se primijeni načelo da početak neke stvari predočuje njezin svršetak.

Metodologija koju predstavlja Izaija, na koju se poziva Ivan i koju izlaže Miller, uzvisuje svaku dolinu. Bilo da je riječ o „dolini viđenja” u Izaiji dvadeset i drugom poglavlju, „dolini mrtvih kostiju” u Ezekielu ili „dolini Jošafatovoj” u knjizi proroka Joela, metodologija koja se temelji na ispravnom razumijevanju Kristova karaktera, prikazanoga kao Palmoni, Divni Brojitelj, u milleritskoj povijesti, ili kao Alfa i Omega, divni jezikoslovac, u našoj povijesti, jest ono što uzvisuje proročke istine koje su predstavljene u „dolinama” Božje Riječi.

Krivudave stvari koje se trebaju izravnati i neravna mjesta koja se imaju poravnati predstavljaju djelo ispravljanja običaja i predaja kojima se služi laodicejsko svećenstvo kako bi poduprlo svoja otrovna jela bajki. Ilijino djelo izričito je prepoznato kao predstavljanje ispravne biblijske metodologije nasuprot bajkama teologa i svećenika. To se djelo izvršava po „običnim ljudima“, a ne po obrazovanim svećenicima i teolozima. Unutar proročkih obilježja tih triju svjedoka nalazi se i jednostavna činjenica da će Ilija koji ima doći biti čovjek.

To opažanje moglo bi se činiti nevažnim, ali budući da teolozi adventizma nastoje poduprijeti svoje bajke, uzeli su odlomak sestre White u kojem ona u budućem vremenu govori o čovjeku koji će doći u duhu i sili Ilijinoj te su dodali vlastitu bajku tumačenja i ustraju na tome da je sestra White govorila o sebi.

„Proročanstvo se mora ispuniti. Gospodin kaže: ‘Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji.’ Netko treba doći u duhu i sili Ilijinoj, [Vidi dodatak.] i kad se pojavi, ljudi mogu reći: ‘Previše si revan, ne tumačiš Sveto pismo na ispravan način. Dopusti da ti kažem kako trebaš poučavati svoju poruku.’”

„Mnogi ne mogu razlikovati Božje djelo od čovječjega. Govorit ću istinu kako mi je Bog daje, i sada kažem: ako nastavite pronalaziti mane i gajiti duh razdora, nikada nećete upoznati istinu. Isus je rekao svojim učenicima: ‘Još vam imam mnogo toga reći, ali sada to ne možete nositi.’ Oni nisu bili u stanju cijeniti svete i vječne stvari; ali Isus je obećao poslati Utješitelja, koji će ih poučiti o svemu i podsjetiti ih na sve što im je On rekao.”

„Braćo, ne smijemo polagati svoje pouzdanje u čovjeka. ‘Prođite se čovjeka, kojemu je dah u nosnicama; jer što je on da biste ga cijenili?’ Svoje bespomoćne duše morate objesiti o Isusa. Ne pristoji nam piti s izvora u dolini kada postoji izvor na gori. Ostavimo niže potoke; dođimo višim vrelima. Ako postoji neka točka istine koju ne razumijete, oko koje se ne slažete, istražujte, uspoređujte Pismo s Pismom, spustite okno istine duboko u rudnik Božje riječi. Morate položiti sebe i svoja mišljenja na Božji žrtvenik, odbaciti svoje unaprijed stvorene predodžbe i dopustiti Duhu neba da vas vodi u svu istinu.” Testimonies to Ministers, 475, 476.

„Netko treba doći u duhu i sili Ilijinoj”: Ove su riječi neki pogrešno primijenili na neku osobu za koju se smatralo da će se pojaviti s proročkom porukom nakon života i rada gospođe White. Tri odlomka koja sačinjavaju ovaj članak pod naslovom „Neka nebo vodi” samo su mali dio govora koji je Ellen White održala u Battle Creeku, Michigan, ujutro 29. siječnja 1890. Budući

da je ovo bilo objavljeno u časopisu Review and Herald od 18. veljače 1890., nosilo je naslov „Kako pristupiti spornom pitanju nauka“. Drugi izvadci preuzeti iz ovoga članka i uvelike upotrijebljeni kako bi se popunile određene stranice ovoga sveska, mogu se naći na stranicama 23, 104, 111, 119, 158, 278 i 386. Članak je u cijelosti ponovno objavljen u Selected Messages 1:406–416, pri čemu se dio koji obuhvaća izvadak naslovljen „Neka nebo vodi“ pojavljuje na stranicama 412 i 413. Kada se članak pročita u cijelosti, postaje očito da je Ellen White, u ovoj izjavi danoj tek nešto više od godinu dana nakon konferencije u Minneapolisu skupini u Battle Creeku, govorila o vlastitoj službi. Neki su postali kritični prema njezinu radu. Zapazite da u odlomku koji prethodi onomu što se pojavljuje u ovome svesku na stranici 475 Ellen White izjavljuje:“

„Trebali bismo doći u stanje u kojem će svaka razlika biti uklonjena. Ako mislim da imam svjetlo, izvršit ću svoju dužnost iznoseći ga. Kad bih se savjetovao s drugima u vezi s porukom koju bi mi Gospodin dao da prenesem narodu, vrata bi se mogla zatvoriti tako da svjetlo ne dopre do onih kojima ga je Bog poslao. Kad je Isus jahao u Jeruzalem, ‘sve mnoštvo učenika poče se radovati i glasno hvaliti Boga za sva silna djela koja su vidjeli, govoreći: blagoslovljen Kralj koji dolazi u ime Gospodnje; mir na nebu i slava na visini. A neki od farizeja iz mnoštva rekoše Mu: učitelju, ukori svoje učenike. A On odgovori i reče im: kažem vam da bi, kad bi ovi ušutjeli, kamenje odmah povikalo’ (Luka 19:37–40).”

„Židovi su nastojali zaustaviti naviještanje poruke koja je bila proročena u Božjoj riječi.“

„Zatim se ponovno poziva na vlastito iskustvo:“

„Proročanstvo se mora ispuniti. Gospodin kaže: ‘Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji’ (Malahija 4,5). Netko treba doći u duhu i sili Ilijinoj, i kad se pojavi, ljudi mogu reći: ‘Previše si revan, ne tumačiš Pisma na ispravan način.’“ — Selected Messages, svezak 1, 412.

„Da je govorila o vlastitom iskustvu, također jasno proizlazi iz odlomka koji slijedi, u kojem izjavljuje:“

„‘Govorit ću istinu onako kako mi je Bog daje....’“ Dodatak knjizi Svjedočanstva propovjednicima.

Činjenica da se Ellen White morala suočiti s bajkama teologa i vođa svojega vremena ne pruža nikakav dokaz da je sebe poistovjećivala s „čovjekom“ koji će doći u budućnosti u duhu i sili Ilijinoj. Gdje postoji ikakav dokaz o mnogim protivnicima Ellen White unutar adventizma koji napadaju metodu biblijske primjene koju je primjenjivala? Gdje joj je ikada bilo rečeno: „ne tumačiš Pisma na ispravan način“? Ona jasno utvrđuje da će na svršetku svijeta postojati pokret ljudi koji će biti osnažen duhom i silom Ilijinom, i ne postoji nikakav legitiman način da se ustvrdi kako je smatrala da se taj pokret glasnog pokliča trećega anđela odvijao u vrijeme kada je prorokovala o budućem očitovanju Ilijine sile. Laodicejski adventistički teolozi željeli bi da njihovo stado vjeruje kako se sestra White „pozivala“ na „vlastito iskustvo“ kao na ispunjenje proroka Ilije koji će biti poslan prije velikoga i strašnoga dana Gospodnjega.

Evo, ja ću vam poslati proroka Iliju prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji. Malahija 4,5.

Jedna proročka značajka Ilije kao simbola jest ta da on predstavlja biblijsku metodologiju koja se suprotstavlja bajkama svećenstva koje poslužuje bajke o običajima i predajama. Njegovo djelo pripravljanja puta („ovo je put, idite njime“) izvršava se biblijskom metodologijom koja se suprotstavlja učenjima iskvarenoga svećenstva. A prema trojici svjedoka — Iliji, Ivanu Krstitelju i Milleru — uz popratno svjedočanstvo sestre White o tada budućem pojavljivanju Ilije, on će biti muškarac, a ne žena. Kada se metodologija Palmonija te Alfe i Omega ispravno razumije, prepozna se ne samo kao skup biblijskih pravila za tumačenje Svetoga pisma, nego kao prijepis Kristova karaktera, koji je Njegova slava.

I otkrit će se slava Gospodnja, i svako će je tijelo zajedno vidjeti; jer su usta Gospodnja to izrekla. Izaija 40:5.

Sam Kristov karakter prikazan je metodologijom koju valja primijeniti pri razumijevanju Njegove Riječi, jer On je Riječ.

„Božji zakon u nebeskom svetištu veliki je izvornik, kojega su propisi urezani na kamenim pločama i zapisani po Mojsiju u Petoknjižju bili nepogrješiv prijepis. Oni koji su došli do razumijevanja ove važne istine tako su bili navedeni da uvide sveti, nepromjenjivi karakter božanskog zakona. Vidjeli su, kao nikada prije, snagu Spasiteljevih riječi: ‘Dok ne prođu nebo i zemlja, ni jedna jota ili jedna kovčica iz Zakona ne će proći.’ Matej 5:18. Božji zakon, budući da je otkrivenje Njegove volje, prijepis Njegova karaktera, mora trajati zauvijek, ‘kao vjeran svjedok na nebu’. Nijedna zapovijed nije ukinuta; ni jedna jota ni jedna kovčica nije izmijenjena. Psalmist kaže: ‘Dovijeka, Jahve, riječ tvoja ostaje na nebu.’ ‘Sve su njegove zapovijedi postojane. Utvrđene su za sva vremena, dovijeka.’ Psalam 119:89; 111:7, 8.” Velika borba, 434.

Kao što je Deset zapovijedi nepromjenjiv prijepis Kristova karaktera, tako su i pravila proročkog tumačenja prijepis Njegova karaktera.

Trebali bismo sami znati što sačinjava kršćanstvo, što je istina, što je vjera koju smo primili, koja su biblijska pravila — pravila dana nam od najviše vlasti. Mnogi vjeruju bez razloga na kojem bi utemeljili svoju vjeru, bez dostatnog dokaza o istinitosti same stvari. Ako se iznese neka zamisao koja je u skladu s njihovim vlastitim unaprijed stvorenim mišljenjima, oni su je posve spremni prihvatiti. Oni ne rasuđuju od uzroka do posljedice, njihova vjera nema pravi temelj, i u vrijeme kušnje ustanovit će da su gradili na pijesku.

„Onaj tko počiva zadovoljan svojim sadašnjim nesavršenim poznavanjem Svetoga pisma, misleći da mu je to dovoljno za spasenje, počiva u kobnoj zabludi. Mnogi nisu temeljito opremljeni biblijskim dokazima kako bi mogli razlučiti zabludu i osuditi svu predaju i praznovjerje koje je podmetnuto kao istina. Sotona je unio vlastite zamisli u štovanje Boga kako bi iskvario jednostavnost Kristova evanđelja. Velik broj onih koji tvrde da vjeruju sadašnjoj istini ne zna što sačinjava vjeru koja je jednom predana svetima — Krist u vama, nada slave. Misle da brane stare međe, ali su mlaki i ravnodušni. Ne znaju što znači utkati u

svoje iskustvo i posjedovati pravu vrlinu ljubavi i vjere. Nisu pomni proučavatelji Biblije, nego su lijeni i nepažljivi. Kada se pojave razlike u mišljenju o ulomcima Svetoga pisma, oni koji nisu proučavali sa svrhom i nisu odlučni u pogledu onoga što vjeruju otpadaju od istine. Na sve bismo trebali snažno staviti potrebu da marljivo istražuju božansku istinu, kako bi znali da znaju što je istina. Neki tvrde da imaju mnogo znanja i osjećaju se zadovoljni svojim stanjem, premda nemaju više revnosti za djelo, ni gorljivije ljubavi prema Bogu i dušama za koje je Krist umro, nego da Boga nikada nisu ni upoznali. Ne čitaju Bibliju [kako bi] prisvojili srž i obilje njezine hrane vlastitim dušama. Ne osjećaju da je to glas Božji koji im govori. Ali ako želimo razumjeti put spasenja, ako želimo vidjeti zrake Sunca pravednosti, moramo proučavati Sveto pismo sa svrhom, jer obećanja i proročanstva Biblije obasjavaju jasnim zrakama slave božanski plan otkupljenja, a te se veličanstvene istine ne razumiju jasno.“ The 1888 Materials, 403.

Istinski biti kršćanin znači biti poput Krista. Ovaj odlomak ističe da bismo „sami za sebe trebali znati što čini kršćanstvo“. Kaže da bismo „trebali znati“ „što je istina“. Mi „trebamo znati“ „koja je vjera koju smo primili“. Trebamo znati „koja su biblijska pravila — pravila dana nam od najviše vlasti“. Biti kristolik zahtijeva poznavanje toga koja su biblijska pravila koja su nam dana od najviše vlasti. Bez tih pravila ne možemo biti kristoliki, jer pravila dana od najviše vlasti prijepis su Njegova karaktera.

Još jedno Ilijino obilježje jest djelo pripravljanja puta glasniku Saveza. Ilija predstavlja djelo koje se izvršava tijekom povijesti u kojoj se nekadašnji izabrani narod zaobilazi, dok se istodobno bira novi izabrani narod. Ta povijest predstavlja proces pročišćenja koji proizvodi narod prikazan kao čist prinos, nasuprot prijašnjem nečistom izabranom narodu.

Evo, ja šaljem glasnika svojega da pripravi put preda mnom; i iznenada će doći u svoj hram Gospodin, kojega tražite, i anđeo Saveza, kojemu se radujete: evo, on dolazi, govori Gospod nad vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska? i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I sjest će kao onaj koji tali i pročišćuje srebro; i očistit će sinove Levijeve i pročititi ih kao zlato i srebro, da prinosu Gospodu prinos u pravednosti. Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti mio Gospodu kao u dane drevne i kao u godine prijašnje. Malahija 3,1–4.

Ivan Krstitelj pripraviio je put Kristu da iznenada dođe i očisti svoj hram. Čišćenje hrama na početku i na završetku Kristove službe bilo je ispunjenje trećega poglavlja Malahije. Ivan je bio glasnik koji je pripraviio put Glasniku Saveza da očisti sinove Levijeve.

„Pri čišćenju hrama Isus je objavljivao svoje poslanje kao Mesija i započinjao svoje djelo. Taj hram, podignut za prebivalište božanske Prisutnosti, bio je namijenjen da bude zorna pouka Izraelu i svijetu. Od vječnih vjekova Božja je namjera bila da svako stvoreno biće, od sjajnog i svetog serafina do čovjeka, bude hram za prebivanje Stvoritelja. Zbog grijeha čovječanstvo je prestalo biti hramom za Boga. Potamnijelo i okaljano zlom, čovjekovo srce više nije otkrivalo slavu Božanskoga. Ali utjelovljenjem Sina Božjega ispunja se naum Neba. Bog prebiva u čovječanstvu, i po spasonosnoj milosti čovjekovo srce ponovno postaje Njegov hram. Bog je odredio da hram u Jeruzalemu bude trajno svjedočanstvo o uzvišenoj sudbini otvorenoj svakoj

duši. Ali Židovi nisu razumjeli značenje građevine na koju su gledali s tolikim ponosom. Nisu se predali kao sveti hramovi božanskom Duhu. Predvorja hrama u Jeruzalemu, ispunjena metežom nesvete trgovine, odviše su vjerno predstavljala hram srca, okaljan prisutnošću putene strasti i nesvetih misli. Čisteći hram od svjetskih kupaca i prodavača, Isus je objavio svoje poslanje da očisti srce od onečišćenja grijehom — od zemaljskih želja, sebičnih požuda i zlih navika koje kvare dušu. 'I doći će iznenada u svoj Hram Gospodin koga vi tražite i Anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već — govori Jahve nad vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro.' Malahija 3,1–3." Isusov život, 161.

Ivan Krstitelj bio je glasnik koji je pripremio put da Krist iznenada dođe i očisti svoj hram, a William Miller izvršio je isto djelo pripreme da Krist iznenada dođe u Svetinju nad svetinjama 22. listopada 1844.

„Kristov dolazak kao našega velikoga svećenika u Svetinju nad svetinjama, radi očišćenja Svetišta, prikazan u Danielu 8,14; dolazak Sina Čovječjega k Pradavnomu, kako je iznesen u Danielu 7,13; i dolazak Gospodnji u Njegov hram, prorečen po Malahiji, opisi su istoga događaja; a to je također prikazano dolaskom zaručnika na svadbu, što ga je Krist opisao u prisposobi o deset djevica, u Mateju 25.“ Velika borba, 426.

Ivan i Miller predožnačivali su čišćenje koje je predstavio Malahija, a koje se sada ostvaruje u našoj sadašnjoj povijesti.

„Prorok kaže: 'Vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji ima veliku vlast; i zemlja se rasvijetlila od njegove slave. I povika silno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki, i postade prebivalište đavolima' (Otkrivenje 18:1, 2). To je ista poruka koja je dana po drugom anđelu. Babilon pade, 'jer je sve narode napojio vinom gnjeva bluda svojega' (Otkrivenje 14:8). Što je to vino?—Njezini lažni nauci. Ona je svijetu dala lažnu subotu umjesto Subote četvrte zapovijedi te je ponovila laž koju je Sotona najprije rekao Evi u Edenu—o prirodnoj besmrtnosti duše. Mnoge srodne zablude proširila je nadaleko i naširoko, 'učeći kao nauke zapovijedi ljudske' (Matej 15:9)."

„Kada je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegova svetogrđem oskvrnjenog stanja. Među posljednjim činima Njegove službe bilo je drugo čišćenje Hrama. Tako se i u posljednjem djelu upozorenja svijetu crkvama upućuju dva zasebna poziva. Poruka drugoga anđela glasi: 'Pade, pade Babilon, grad veliki, jer je vinom gnjeva bluda svojega napoji sve narode' (Otkrivenje 14,8). A u silnome pokliču poruke trećega anđela čuje se glas s neba koji govori: 'Izađite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici u grijesima njezinim i da ne primite od zala njezinih. Jer grijesi njezini do neba dopriješe, i Bog se spomenu njezinih bezakonja' (Otkrivenje 18,4. 5)."

Dva čišćenja hrama tijekom Kristove službe i dva čišćenja hrama u milleritskoj povijesti bila su ispunjenja trećega poglavlja Malahije i upućuju unaprijed na dva čišćenja hrama koja su započela 11. rujna 2001., kada su velike građevine New Yorka bile oborene dodiranjem Božjim, a silni anđeo iz Otkrivenja osamnaest sišao da rasvijetli zemlju svojom slavom. Između ostalog, to pobija

tanjur bajki koji nude laodicejski teolozi adventizma, a koji tvrde da je Ellen White bila prorok Ilija koji će doći prije velikoga i strašnoga dana Gospodnjega. Čišćenje hrama koje se zbiva kada anđeo iz Otkrivenja osamnaest silazi započelo je osamdeset i šest godina nakon što je Ellen White položena na počinak.

Ivan Krstitelj i njegovi učenici, Miller i mileriti te Future for America predstavljaju glasnike koji pripremaju put da glasnik Saveza iznenada dođe u svoj hram i očisti ga od njegove svetogrde oskvrnutosti.

Ilija kao simbol predstavlja čovjeka. On predstavlja čovjeka pozvanoga iz uobičajenoga životnog hoda, a ne svećeničkoga teologa. Njegova služba iznosi ispravnu biblijsku metodologiju, to jest pravila dana od najviše vlasti. Njegova je služba u sukobu s metodologijom bajki, običaja i predaja sadašnjega laodicejskoga svećenstva. On priprema put za proces očišćenja koji podiže nov izabrani narod iz ostataka izabranoga naroda koji je zaobiđen. Proces očišćenja postavljen je u okvir iznenadnoga zbivanja.

Ilija također predstavlja službu i djelo koje Bog posebno uspostavlja i određuje kao isključivu službu Božju.

To ćemo pokazati u povijesti milerita u sljedećem članku.

I dogodi se u vrijeme prinošenja večernje žrtve da pristupi prorok Ilija i reče: Gospodine, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, neka se danas zna da si ti Bog u Izraelu i da sam ja tvoj sluga te da sam sve ovo učinio po tvojoj riječi. 1 Kraljevima 18,36.